Ч. 95 Второк 30 цьвітня (13 мая) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Ворохобня в середній Америці. — З Филипиньских островів).

Нині, коли по довшій перерві зібрала ся палата послів на засіданє, застала она дуже заострену ситуацию. Причиною того єсть напруженє, яке настало між Австриєю а Угорщиною в справі відновленя економічної угоди між обома половинами монархії. Користаючи з ослабленя Австриї в наслідок внутрішних національних спорів, Угри надто безоглядно використовували запоручену угодою з р. 1867 взаїмність між Австриєю а Угорщиною на свою користь і то часом аж надто односторонно. Тимчасом австрийскі кабінети, що коротко тревали і мали свої внутрішні клопоти задля національних спорів, не мали досить сили, аби займити острійше становище супротив угорских жадань, що безпастанно збільшали ся до неможливих границь. Однако тепер, скоро др. Кербер станув супротив парляменту на сильних ногах, узнав ту хвилю справедливо відповідною, аби і супротив Угорщини станути твердо. А що ще найбільше додає сили і поваги єго опоровi против надмірних жадань угорских, то та обставина, що саме в тій справі може він безпечно числити на найгорячійшу підпору всіх сторонництв палати послів без вимки. В суботу відбула ся у Відни рада міністрів, на котрій мала станути ухвала, чи кабінет др. Кербера має дальше витревати при своїм становищи в справі австро-угорскої угоди, чи має подати ся до димісиї. Вислід ради міністрів, що тревала від полудня до вечера, держать рішаючі круги поки що в тайні.

В середній Америці, а то в державі Венецулі вже від довшого часу тревае ворохобня, а як послідні вісти доносять, ворохобникам веде ся досить добре. В послідних двох тиждях правительственні войска були побіджені в кількох місцях і виперті зі всіх повітів обхоплених ворохобнею. Столиця провінциї Ляра опинила ся в руках ворохобників, портове місто Тукакас добув дня 3 с. м. їх ґенерал Солягні, а правительственна армія під приказами ґен. Ескалянте і двох братів президента Кастро потерпіла в провінциях Бермудаз величезні страти. З 830 вояків, котрі брали участь в битві, лишило ся всего 350 люда; прочі були убиті, ранені, або перейшли на сторону ворохобників. Иншу битву, в котрій також побідили ворохобники, зведено дня 4 с. м. близько Ель Піляр. Правительственна армія не могла ніяк устояти і утекла до уфортифікованої Карруни, де ожидає підмоги.

На Филипинах вже зовсім притихає ворохобня. Від двох тиждів майже нічого о ній не чути, та за те чим раз більше лютує єї наслідниця — холера. До дня 11 цьвітня занотовано 430 случаїв занедужаня, з котрих 326 закінчило ся смертию. Та в тім місци мимоволї насуває ся питанє, чи до відома правительства доходять точні вісти о тій страшній хоробі? Чо по горах і яругах, по лїсах і безвістях не гине тисячі Филипинців, котрі утекли перед напором американьских войск. Дуже не хоче ся вірити, аби Американцїи мали точні інформациї з глубини островів, де ще не була їх нога.

Новинки.

Львів дня 12-го мая 1902.

— **Виділ „Народного Дому“ в Чернівцях** укопституовав ся по недавно відбувших ся зборах, вибравши головою радника суду Володимира Ясеницкого, заступниками голови проф. дра Степана Смаль-Стоцкого і дир. дра Володимира Филиповича, секретарями проф. дра Кордубу і проф. о. Евгенія Семаку, касиером проф. Антона Клима, контрольором проф. Омеляна Поповича, а господарем уч. Онанаса Руснака. Дальше вибрано адміністрацийну комісию тов., що складає ся з голови, касиера, контрольора і господаря. Відтак заряд бурси, до якого належать др. Филипович. проф. Клим, Семака та Руснак, а заряд друкарні складає ся з дра Стоцкого, проф. Єремійчука і проф. Василя Івасюка. Упорядкованє бібліотеки переняв др. Кордуба, а заряд читальні проф. Попович. Читальня буде отворена для членів від 11—1 години в полудне, а з полудня від 5—10 години вечером. — Надзорча комісия вибрала дра Костя Клима головою, управителя ґрунт. книг Омеляна Манастирского заступником голови, а купця Гната Власюка секретарем.

63) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого виданя.)

(Дальше.)

Гект поклала мене на мою дошку в печері і прикрила міхом. Тогди прийшов насам перед Нему, а відтак якийсь другий чоловік, котрого они називали „дворским старшиною“. З ним стали щось говорити. Я спершу не слухав, але відтак зачув я імя Пентаура, відкрив собі якось голову та й все вже розумів. Той старшина двірский казав, що добрий Пентаур, то злий чоловік і стоїть єму на перешкоді; але відтак розповідав він, що старший єрей Амені хоче єго вислати до ломів каміня в Хенну, але то замала для него кара! Тогди радила єму Гект, щоби він командантови корабля приказав потайком повезти єго по при Хенну до Етіопії, в ті страшні копальні, про котрі она менї нераз розповідала, бо там замучили на смерть єї батька і єї братів.

— Звідтам ніхто ще не вернув! — відозвав ся князь; — розповідайже дальше!

— Ба, коли бо то, що они тепер говорили я лиш потрохи зрозумів, але они говорили о якімсь напитку, від котрого можна зійти з розуму. Ой, чого я не видів та не наслухав ся! Я би радо й ціле житє лежав на дощці, але то все дуже страшне; ліпше щоби я й не жив!

Малий став гірко плакати.

Уарда, котрої лице було поблідло, погладила єго ласкаво, а Рамері відозвав ся: То страшно і нечуване! А хтож то був той старшина двірский? Чи ти не чув єго імени? Та бо опамятай ся, хлопче, і не плач. То розходить ся о людске житє. Хтож був той падлюка? А она-ж не кликала єго по імени? Пригадай собі!

Шерау лиш затиснув свої червоні губи і силував ся здержатись від плачу. Сльози перестали єму котити ся з очий і він нараз відозвав ся сягнувши за свою подерту пазуху: Зажди, може пізнаєте єго; я єго зробив!

— А ти що маєш? — спитав князь.

— Я єго зробив — відозвав ся малий штукар і виймив осторожно якусь завинену осторожно в платок грудку. — Я міг як раз видіти добре єго голову з боку, доки він говорив а моя глина лежала коло мене. Я мушу все щось ліпити з глини, коли мене возьмесь якийсь неспокій і сим разом зробив я борзенько єго лице, а що я гадав, ще оно мені удало ся, то я єго сховав, щоби опісля, коли Гект піде, показати єго учителеви.[1])

Підчас коли малий то говорив, розвинув платок дрожачими пальцями і показав модель та подав єго Уарді.

— Ані! — відозвав ся князь. — То він а ніхто инший! Хто би то гадав! А він же що хоче він Пентаура? Що єму той єрей зробив?

Він подумав хвильку, а відтак вдарив ся рукою по чолі і відозвав ся живо: Який з мене дурак, яка дитина! Таки так! Вже все знаю! Ані старав ся о руку Бент-Анати, а она — аж тепер, від коли я тебе, Уардо, полюбив, виджу, що то їй стало ся! На що ще туманити! Не хочу вже неправди говорити! Я ніякий отрок з дружини Бент-Анати, я єї брат і рідний син короля Рамзеса. Не закривай собі лиця руками, Уардо, бо хоч би я був не князем, а самим Горусом, сином Ізиси, то я би був мусів тебе полюбити і не покинув би тебе. Але тепер не пора балакати з тобою, бо треба брати ся до иншої роботи, тепер покажу тобі, що з мене мужчина, тепер треба Пентаура ратувати. Бувай здорова, Уардо, і не забувай на мене!

Він хотів вже бічи, але Шерау вхопив єго за одежу і задержав та сказав: Ти кажеш, що ти Рамзесів син. Та й про Рамзеса говорила з ним стара Гект. Она порівнувала єго з нашим кригульцем, що пускає піря з себе.

— Почує він незадовго кігті королівско-

[1]) Портрети на памятниках, іменно же профілї на плоскорізьбах, суть незвичайно докладно і характеристично виробленї. Наші артисти ще й нинї не можуть надивувати ся рисункам в невикінченій комнатї гробницї Сетїго I, в Бібан-ель-Мулук. Красна збірка характеристичних портретів голов фараоньских знаходить ся в ділї нїмецкого ученого Лепсіюса під заголовком: „Памятники з Єгипту і Етіопії“.

— **Населене міста Львова** виносило з кінцем 1901 р. на підставі обчислень міского бюра статистичного 161.115 душ.

— **Конкурс на шкіц мурованої церкви** розписує секретарият митрополичої канцеляриї з такими услівями: 1. Тип церкви має бути візантийский, примінений до характеру старих деревляних церквей малоруских. 2. Вимагає ся двох видів і приземного пляну, в довільній скалї, без перекрою і без контгорисів; була би однак пожадана скаля 1 : 100. 3. До конкурсу допущені всї, без огляду на заводову кваліфікацию, 4. В склад жюрі входять запрошені Впреосьв. митрополитом сьвященики, будівничі, малярі і різбарі. 5. Яко нагороду назначає ся за три найлучші шкіци по 300 корон. 6. Впреосьв. митрополит застерігає собі закупно инших шкіців похвалених через жюрі. 7. Шкіци мають бути означені девізою об'ясненою в запечатаній коверті, котру отворить ся доперва по рішеню комісиї. 8. Шкіци належить віддати або переслати до митрополичого секретарияту найдальше до 12 год. в полудне 1-го вересня н. ст. 1902 р. 9. Поручає ся душпастирям оголосити сей конкурс в своїх парохіях і заохочувати до участи в конкурсї.

— **П. С. Крушельницка,** наша землячка, звістна оперова артистка, прибула до Парижа і виступить дня 17-го с. м. в Великій Опері в роли Ельзи. Ролю Льогенґріна буде співати сьвітовий співак Репке.

— **Руский театр** заповідає в Чорткові на дальше слідуючий репертуар: В суботу 10 мая „Поворот батька“ опера в 3 актах Ярецкого; в неділю 11 мая „Ой не ходи Грицю та на вечерниці“, образ на тлї історичнім в 5 актах М. Старицкого; ві второк 13 мая „Бідне дївча“ оперета в 3 актах Куна; в четвер 15 мая „Загублений рай“ драма в 5 актах Тогобочного: в суботу 17 мая „Ямарі“ оперета в 3 актах Целера; в неділю 18 мая „Запорожець за Дунаєм“, оперета в 3 актах Артемовского і „Вечерниці“ Ніщиньского; в понеділок 19 мая „Хата за селом“ драма в 5 діях за Крашевским; ві второк 20 мая „Шалавило“ комедия в 5 актах Глиньского: в четвер 22 мая „Бурлака“ штука в 5 актах Карпенка-Карого; в суботу 24 мая „Пташник з Тироля“ оперета в 3 актах Целера; в неділю 25 мая „Невольник“ драма в 5 актах Кропивницкого; в понеділок 26 мая на дохід будови церкви в Чорткові „Украдене щасте“ драма в 5 діях зі співами і танцями дра І. Франка; ві второк 27 мая „Катерина“ велика опера в 3 актах Аркасова; в четвер представленя не буде; в суботу 31 мая „Барон циганьский“ оперета в 3 актах Стравса; в неділю 1 червня „Нещасне кохане“ драма в 6 діях Манька.

— **Огонь від грому.** Дня 5-го мая с. р, о 12 год. в полудне вдарив грім в стайню на двірскім обшарі в Лисиничках, повіта заліщицкого, котра згоріла разом зі 7 кіньми і упряжию вартости 1700 К. власностию посесора Шлойми Ґеллеса. Стайня була обезпечена на 2000 К.

— **Вибух в млинї пороху стрільного.** Дня 7 мая с. р. около 4-oї год. з рана настав з невістної причини вибух в млинї пороху стрільного у Вишенці повіта городецкого, власности Франца Станека, внаслїдок чого рознесло цїлий будинок разом з ўладженем вартости 1600 К. З людий нїхто не згинув. Здаєсь, що причиною вибуху було занадто сильне терте сїрки з салїтрою і вуглем.

— **Самоубийство.** Вечером дня 5 мая около 5 години кинув ся Николай Торский ц. і к. управитель магазинів войскових в Стрию під колеса поїзду зелїзничого, що ішов зі Стрия до Моршина і згинув на місци. Тїло убитого забрала в ночи около 12 год. комісия войскова.

— **Убийство і самоубийство.** Власїй Веселий, селянин з Глубічка, повіта борщівского, убив свою жінку Тересу, пробивши єї кілька разів ножем в горло, а відтак пішов до стодоли і підрізав собі горло.

— **Огні.** Дня 1 мая згоріли в Кружиках, повіта самбірского, три загороди селяньскі. Один з погорільців хотів в послїдній хвили ратувати свої движимости і попік ся так сильно, що на другий день треба єго було відставити до шпиталю. Загальна шкода виносить 4.350 К а була обезпечена на суму 2.050. Причиною була неосторожність, а імовірно хибна будова печи і дому. — Дня 2 мая с. м. около 9 год. перед полуднем займило ся в хаті Марії Париказ в Шклї, повіта яворівского, а огонь перекинув ся ще й на сусідні будинки і крім згаданої хати згоріли ще дві хати і 7 будинків господарских зі всїми запасами поживи для людий і пашї для худоби. Загальна шкода виносить 4570 К. З погорілих хат була лиш одна Марії Париказ обезпечена в товаристві „Днїстер“ на 70 К. — В Стоянові, повіта каменецкого, погоріли дня 2 с. м. два господарі а огонь наробив шкоди на 4030 К. Причина огню незвістна.

— **Холодне веремя,** котре скорше нагадує початок як середину весни потягне ся мабуть ще аж поза другу третину сего місяця. В горах в горішній Стириї упали знову снїги а над Адрийским морем лютить ся страшна буря. В Чівіта Веккія розбила буря дня 10 с. м. десять кораблїв кинувши ними об скали а мур в пристани розірвала на 200 метрів далеко. Двома великими пароходами кинула буря так сильно об скали, що зробила на них значну шкоду, при чім двох людий утопило ся.

Загальні збори товариства взаїмних обезпечень „Днїстер“.

відбули ся в четвер рано в комнатах товариства в камениці „Просьвіти“, при участи около 100 членів і делеґатів. Межи зібраними було звиш 50 селян. Збори отворив президент надзираючої Ради п. Кузьма, витаючи зібраних короткою промовою, почім представив зборам правительственного комісаря п. Гута. По відчитаню протокола з остатних загальних зборів п. Кузьмичом та по принятю зборами протоколу до відомости, др. Федак почав відчитувати справоздане Дирекциї і надзв. Ради. На внесене о. Пісецкого ухвалено не відчитувати справоздань, з огляду, що кождий з присутних має друковане справоздане. Коли нїхто з зібраних не забирав голосу в справі справоздань, пан Кулицкий відчитав справоздане ревізийної комісиї. По замітцї о. Д. Танячкевича що-до цінних паперів та по відповіди дра Кулачковского, що товариство набуває лише найпевнїйші цїнні папери, збори ухвалили на внесене ревізийної комісиї, приняти справоздання до відомости і удїлити абсолюторию надзираючій Радї. В справі надвижки білянсу забирає голос п. Шухевич та іменем надзв. Ради просить зібраних признати ухвалу Ради що-до підвисшеня винагороди 2 директорів і

го орла — відозвав ся князь. — Ще раз, бувай здорова!

Він подав Уардї руку, она притиснула єї до своїх горячих уст, але він вирвав руку від неї, поцїлував єї в чоло і побіг.

Дївчина як би онїміла і блїда споглядала за ним.

Она виділа, як він перебіг попри якогось чоловіка, і пізнала, що то був єї батько. Вийшла борзенько єму на стрічу. Вояк прийшов був, щоби попращати ся зі своїми, бо мав відводити вязнів.

— До Хенну? — спитала Уарда.

— Нї, на північ — відповів рудий бородач.

Тепер розповіла єму донька, що довідала ся, і спитала, чи він би міг помочи єреєви, що уратував їй жите.

— Коби так гроші, коби гроші! — замуркотів вояк і призадумав ся.

— Гроші маємо! — відозвала ся Уарда, розповіла єму про дарунок Небзехта і сказала: Перевези мене за ріку а до двох годин будеш то мати, що робить чоловіка богатим [2]). Та правда, менї годї відступити хору бабуню! Возьми ти сам перстїнь і памятай, що они карають Пентаура за то, що він важив ся нас боронити.

— Я на то буду добре памятати — сказав вояк. — У мене лиш одно жите, але я би охотно єго дав, щоби єму жите уратувати. Заговорів робити я не вмію, але я щось знаю, а як то менї удасть ся, то не треба єму буде іти до копалень золота. На, постав там фляшку з вином, а дай менї трохи води напити ся, бо менї в найблизших годинах треба мати тверезу голову.

Ось і вода, але я таки наллю до неї трошки вина! Чи прийдеш сам і даш знати?

То годї буде, бо около півночи мусимо вибирати ся в дорогу; але скоро хтось прийде і принесе назад перстїнь, то знак, що то, що я наміряю удало ся.

Уарда зайшла до хати, єї тато пішов за нею, попращав ся з недужою матїрю і донькою та сказав: Доки не верну назад, маєте жити з дарунків княгинї, а для мене вистане й половина з того, що дарував лікар. Але де твій цьвіт ґранату?

— Я єго урвала і сховала в любенькім місци.

— Дивні тоті женщини! — замуркотів бородатий, — поцїлував свою дитину і пішов назад до Ніля, звідки був прийшов.

Князь побіг тимчасом і звідував ся в пристани некрополї — бо звідтам звичайно відпливали кораблї з вязнями нічною порою — де стоїть судно призначене до Хенну. Відтак казав перевезти ся через Ніль і побіг до Бент-Анати. Він застав єї і Неферту незвичайно зворушену, бо вірний церемонник двірский довідав ся через приятелїв короля з окруженя Аніго, що намістник задержав всї письма призначені до Сириї, а між ними і листи дїтий короля.

Один коморничий, що був вірний Рамзесови, розповів відтак Бент-Анатї, коли церемонник єго до того спонукав, ще й щось иншого, що вже не допускало нїякого сумнїву о самолюбивих намірах єї вуйка. Єї просили відтак, щоби она стерегла ся Неферти, котрої матїр єсть вірничкою і дорадницею намістника.

Бент-Анат сьміяла ся з того остереженя і ще тої самої години післала післанця до Аніго та веліла єму сказати, що готова вибрати ся на площу до Смараґдової Гатгори щоби в єї сьвятини дати ся очистити.

Она задумала вислати звідтам післанців до свого батька, а коли би той їй позволив, поїхати і до него до табору.

Той плян розповіла она своїй другини а Неферт була тої гадки, що то найлїпший спосіб, яким би она дістала ся до свого мужа.

Все то розповіли борзенько Рамерiму, а він знов розповів їм, що довідав ся, і дав Бент-Анатї на здогад, що він зміркував тайну єї серця.

Бесїда того звичайно пустотливого шалапути була так поважна а постава так статочна що Бент-Анат погадала собі, що небезпечність яка грозила єго родинї, зробила нараз з хлопця зрілого мужчину.

Та й не мала нїчого против того, що він постановив. Він сам хотів з одним однїсеньким вірним слугою поїхати по заході сонця жвавими кіньми до Кефту [3]), а звідтам борзенько через пустиню до очеретового моря, щоби там наймити фенїкійский корабель і поплисти до Аіли [4]). Звідтам хотів він перейти через скалисті гори синайского півострова та чим скорше дістати ся до єгипетского войска і свого батька, щоби єго повідомити о злочинній роботї Аніго.

Бент-Анатї припало ратувати Пентаура при помочи вірного церемонника двірского.

Гроший їм не бракло, бо й скарбник стояв вірно по їх сторонї. Розходилось лиш о то, щоби спонукати команданта корабля, аби він станув коло Хенну. В найгіршім случаю міг там поет ще якось видержати. Рівночасно мали вислати вірного післанця до ґубернатора в Хенну з письмом, котре мало єму в імени

---

[2]) Тут треба сказати, що женщини в Єгиптї мали право розпоряджати своїм майном після власної волї. В папірусї, котрий зберігає ся тепер в Люврі в Парижи, знаходить ся найлїпший доказ на то. Там донька якогось довжника робить угоду зі сином якогось вірителя. Обоє палежать до того самого стану людий, що й Уарда, бо Арзнезіс єсть сином кольхіта з Теб, а Асклепіяс, звана Сенімутіс, єсть жінкою похоронника з того самого міста.

[3]) Коптос, нинїшна Кефт над Нілем.

[4]) Коло нинїшної Акаби.

2 заступників дирекциї на 7.000 К замість пропонованих 5.600 К. Так се внесене як і внесене надзв. Ради в справі розділу доходу 100.776 К після постанови статута ухвалено.

При виборі 6 членів надзираючої Ради на місце уступавших по мисли §. 92. статута вибрано: др. Михайла Короля, о. Мирона Подолиньского, о. Льва Туркевича, Володимира Шухевича, Йосифа Онишкевича і о. Івана Негребецкого. Заступниками членів надзираючої Ради на 1 рік вибрано: о. Евгения Гузара, Костя Паньковского, др. Омеляна Калитовского, Кароля Підляшецкого і Рафаїла Стеблецкого. До ревізийної Комісиї вибрано пп.: Юліяна Січиньского, Еміліяна Куницкого і Миколу Мельника, а заступником п. Григория Щирбу.

При точці „інтерпеляциї" о. Д. Танячкевич жадав, аби Товариство „Дністер" постарало ся о власні цінні папери з пупілярною обезпекою. Др. Федак відповів, що ся справа єсть дійсно пекуча, але Товариство не має ще тілько капіталів, аби могло видати власні листи заставні. П. Микола Дурбак інтерпелює, чому Товариство не отворить градовий відділ. На се відповів др. Федак, що обезпеченя від граду приносять в теперішних часах лише страти, а товариство „Дністер" на разі не мало би з чого покрити ті страти.

Того самого дня по полудни відбули ся загальні збори тов. взаїмного кредиту „Дністер".

ТЕЛЕҐРАМИ.

Будапешт 12 мая. Угорска депутация квотова ухвалила всіма голосами против одного квоту в дотеперішній висоті 63·6 і 34·7

Париж 12 мая. Ціла північно-західна часть острова Мартінік єсть спустошена. Крім міста Ст. Пієр знищені ще три великі міста.

Париж 12 мая. Катастрофа в Ст. Пієр о скілько вже тепер дало ся розслідити настала в одній хвили, а з того, що на многих трупах тіла порозривані так, що аж внутренности з них вийшли, вносять, що мусів бути також і вибух ґазів. Корабель „Сіше" і другі пароходи хотіли в першій хвили подавати якусь поміч, але до порту в Ст. Пієр не можна було приступити, така там була спека; всі кораблі там горіли.

Льондон 12 мая. За кілька днів має остров Куба бути проголошений републикою. Президентом має стати ґен. Пальма. Сполучені держави задержать для себе лиш протекторат супротив других держав в межинародних відносинах.

Льондон 12 мая. Єсть певною річию, що в Ст. Пієр згинуло 30.000 людий, між тими 1000 білих по найбільшій части Французів.

Оповіщене

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші ціни за старі ризи церковні, капи, дальматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всі, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

короля приказати, задержати кождий корабель, що хотів би в ночи минути то місце, де коло Хенну ріка ставала вузка, і не допустити до того, щоби вязнів, котрі призначені до роботи в ломах каміня в єго місті, повезено аж до Етіопії.

Рамері попрацав ся з женщинами і єму удало ся виїхати з Теб так, що єго ніхто не видів.

Бент-Анат молила ся перед образами своєї озирійскої матери, Гатгори та богів покровителів еї роду, аж церемонник вернув і дав їй знати, що єму удало ся намовити команданта корабля станути в Хенну і не говорити Аниму, що єго заговір зраджено.

Донька короля зітхнула глубоко, бо она рішилась була, скоро би посольство вірного слуги було не удало ся, поїхати до некрополї і заказати там відїзд корабля а в крайнім случаю завізвати нарід в імени свого батька против Аниго.

На другий день казала пані Катуті просити княгиню, щоби їй позволила поговорити з донькою. Бент-Анат не показала ся вдовици, котрій не удало ся намовити свою доньку, щоби не їхала з донькою короля, лиш вернула домів, бо Неферт рішучо тому спротивила ся.

Обурена і занепокоєна побігла оскорблена мати до Аниго і просила єго, щоби він силою задержав Неферту; але намістник не хотів робити ніякої дивовижі і позволив Бент-Анаті виїхати з чувством повної безпечности.

— Не жури ся — сказав він — я післав з ними вірних людий, котрі задержать їх у Смараґдової Гатгори, аж до часу, коли все порішить ся. Тогди можеш еї віддати за Паакера, скоро ще по тім, що я о нім довідав ся, схочеш єго мати зятем. Що до мене, то я таки наконець спонукаю мою горду своячку дивити ся в гору замість в долину. Я буду еї другим милим, але й она не єсть моєю першою.

На другий день вибрались женщини в дорогу.

Ані попрацав ся з ними привітливо, а они відповіли на то холодною формальностию.

Єреї Амонової сьвятині в Тебах зі старим Беком ен Хунсу по переду відвели їх аж до пристані. Нарід на березі кликав Бент-Анату по імени і дались почути многі желаня щасливої дороги, але й многі глумливі слова.

За нілевим кораблем з богомільницями плили два другі повні войска, що мало проводити женщини „задля їх безпечности".

Полудневий вітер надув вітрила і пігнав судна борзо долі рікою. Княгиня то споглядала на тамтой бік на палату своїх предків, то знов на сей бік на гроби і сьвятині некрополї. Наконець щезли й кольоси Аменофіса і послідні доми Теб. Гірко зітхнула сильна дівиця і сльози покотили ся по еї личку. Їй здавало ся, мов би она втікала з програної битви, але не без відваги, лиш з надією на будучу побіду.

Коли обернула ся, щоби зайти до каюти, приступила до неї якась заслонена дівчина, відслонила лице і сказала:

— Прости мені княгине, я Уарда, тота котру ти переїхала, а для котрої ти так була добра. Моя бабуня померла, а я лишилась тепер сама одна. Я закрала ся до тебе з твоїми служницями, бо хочу тобі у всім служити, що лиш прикажеш. Лиш не кажи мені іти собі від тебе!

— Лишись при мені, люба дитинко! — сказала княгиня і поклала руку на еї головку.

Чудова еї повабність зробила їй несподіванку і она згадала собі на свого брата та на єго бажане, щоби він сьвітячі коси Уарди закосичив рожею.

(Дальше буде).

Надіслане

Видане

Руского педаґоґічного Товариства.

Образкові видання.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. Гете-Франко: Лис Микита (друге цілком змінене видане) 1 К., опр. 1 К. 30 с. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 30 с. *Наші зьвірята 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Забавки для дітий 80 с. *Мала менажерия 70 сот. *Велика менажерия 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. Нашим дітям ч. II. 80 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., опр. разом 2 К. 90 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., опр. разом 1 К. 30 с. *Байки Брянчанінона 30 с. *Байки братів Ґмірів 50 с.

Видання без образків.

***Читанка** ч. I., II., III., IV. оправні по 40, без оправи по 20 с. ***Китиця желань 2**, розширене видане 40 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 4 К. **Дзвінок з р.** 1892—1900 по 6 К. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 с.; Від Бескида до Андів 20 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповідання по 10 с.; Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***Дніпрової Чайки**: Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с.; Коза дереза 1 К. 60 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 1 К. 20 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 40 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землї 1. Кор. 20 сотиків, оправлена 1 Кор. 30 сот. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 сотиків. ***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. А. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 1 К. 20 с. ***Василь В-р** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. **Василь**: Подорож Ґулївера до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско-укр. письменьства 30 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 20 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. **Др. Мандибур**: Олімпія 70 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 1 К. **Др. Мих. Пачовский**: Замітка до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с., Народні Думи з поясненями, I. ч. 64 с. ***Тарас Шевченко**: Кобзар 2 К. 40 с., опр. 2 К. 80 с., в полотно 3 К. 10 с., *Кобзар для дітий 40 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Мих. Коцюбиньский**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Олекса Катренко**: Оповідання 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. **Стефан Пятка**: На прічках. оповід. 30 с., опр. 44 с. **Оповідання** для дітий 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії України-Руси. 40 с. **А. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 44 с. **А. Пушкін**: Байки 30 с. **D. N. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповідання 30 с., опр. 44 с. **Марта Борецка**: істор. оповід. 64 с., опр. 84 с. **Марко Вовчук**: оповідання I. часть 30 с.; опр. 44 с. **Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. **Гр. А. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. Покарана Лож, комедийка Кучальской 20 с., опр. 34 с.

Книжки, назначені зьвіздкою, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности, а „Огород шкільний", поручений до бібліотек шкільних.

Дістати можна в книгарні Наукового Товариства імен. Шевченка, ул. Чарнецкого, ч. 26. і в книгарни Ставропиґії.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

І Н С Е Р А Т И.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).